

Міжнародний гуманітарний університет
Факультет медицини та громадського здоров'я
Кафедра внутрішніх хвороб

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Дерматологія, венерологія

Галузь знань	_____	22 «Охорона здоров'я»
Спеціальність	_____	222 «Медицина»
Назва освітньої програми	_____	Медицина
Рівень вищої освіти	_____	другий (магістерський)

Розробники і викладачі	Контактний тел.	E-mail
викладач кафедри внутрішніх хвороб Грицик Валерій Петрович	0677661921	gricykvalerij@gmail.com

1. АНОТАЦІЯ ДО КУРСУ

Навчальна дисципліна «Дерматологія, венерологія» є складовою обов'язкової компоненти освітньо-професійної програми професійної підготовки, вивчається студентами зі спеціальності 222 «Медицина» кваліфікації освітньої «Магістр медицини», кваліфікації професійної «Лікар» протягом 5-го року навчання. Семестр: ІХ. Організація навчального процесу здійснюється за Європейською кредитно-трансферною системою організації навчального процесу (ЄКТС). Дерматовенерологія – наукова дисципліна, яка охоплює не тільки питання клінічного характеру, але і ряд проблем епідеміології, соціології, економіки, демографії, етики, правові аспекти.

Метою викладання навчальної дисципліни «Дерматологія, венерологія» є формування у студентів правильного розуміння практичного значення дерматовенерології серед інших клінічних дисциплін, виховання правильного підходу до обстеження та лікування найбільш поширених шкірних і венеричних хвороб, а також необхідних знань і навичок та умінь їх використовувати у певних загальноклінічних ситуаціях

Основними завданнями вивчення дисципліни «Дерматологія, венерологія» є набуття здатності визначати етіологічні та патогенетичні фактори найбільш поширених шкірних та венеричних захворювань, ставити на основі клініко-анамнестичних даних попередній діагноз найбільш поширених шкірних та венеричних захворювань, визначати тактику ведення хворого та використовувати принципи профілактики

найбільш поширених шкірних та венеричних захворювань, використовувати морально-етичні принципи спілкування з хворими на шкірні та венеричні захворювання, призначати лабораторне та/або інструментальне обстеження, здійснювати диференційну діагностику.

Передумови для вивчення дисципліни: анатомія людини; фізіологія людини; патологічна фізіологія; медична біологія; мікробіологія, вірусологія та імунологія; медична хімія; медична та біологічна фізика; медична термінологія з основами латинської мови; гістологія, цитологія та ембріологія; догляд за хворими (практика); деонтологія в медицині (курс за вибором) тощо.

2. ОЧІКУВАНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЯКІ ПЛАНУЄТЬСЯ СФОРМУВАТИ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПРОГРАМНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

У процесі реалізації програми дисципліни «Дерматологія, венерологія» формуються наступні компетентності із передбачених освітньою програмою:

Інтегральна компетентність

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у професійній діяльності в галузі охорони здоров'я зі спеціальності «Медицина», або у процесі навчання, що передбачає здійснення діагностичного пошуку і характеризується комплексністю та складністю умов та вимог.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК4. Знання і розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.

ЗК5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК7. Здатність до міжособистісної взаємодії та праці в команді.

Спеціальні (фахові) компетентності (ФК):

ФК1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.

ФК2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

ФК3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

ФК4. Здатність до визначення необхідного режиму праці, відпочинку та харчування при лікуванні та профілактиці захворювань.

ФК6. Здатність до діагностування невідкладних станів.

ФК7. Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги.

ФК8. Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів.

ФК9. Здатність до виконання медичних маніпуляцій.

ФК15. Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.

ФК16. Здатність до оцінювання впливу навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції.

ФК22. Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.

Навчальна дисципліна «Дерматологія, венерологія» забезпечує досягнення **програмних результатів навчання (РН)**, передбачених освітньою програмою:

ПРН2. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи

- попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).
- ПРН3. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.
- ПРН4. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).
- ПРН5. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).
- ПРН7. Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.
- ПРН8. Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.
- ПРН12. Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.
- ПРН16. Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.

Заплановані результати навчання за навчальною дисципліною

Знання і вміння:

1. Методика опиту та фізичного огляду хворого.
2. Визначення дермографізму.
3. Дослідження лусочок, волосся, нігтів на гриби.
4. Огляд хворого під лампою Вуда.
5. Проведення проби Бальцера.
6. Визначення сітки Уікхема.
7. Дослідження на коростяний кліщ.
8. Постановка алергічних шкірних проб.
9. Визначення псоріатичних феноменів.
10. Дослідження феномену Кебнера.
11. Методика визначення симптомів «яблучного желе» та «провалювання зонду».
12. Методика визначення симптому Нікольського.

13. Методика постановки проби Ядассона.
14. Написання історії хвороби стаціонарного хворого.
15. Методика дослідження на бліду трепонему, гонококи, трихомонади, хламідії та інші уrogenітальні інфекції.
16. Проведення двосклянкової проби при уретритах.
17. Інстиляція лікарських препаратів в уретру.
18. Бужування уретри.
19. Методи провокації гонореї та інших уrogenітальних інфекцій.
20. Методика застосування зовнішніх лікувальних засобів: примочок, паст, мазей та ін.
21. Виписування основних дерматологічних рецептів.

3. ОБСЯГ ТА ОЗНАКИ КУРСУ

Загалом		Вид заняття			Ознаки курсу		
ЄКТС	годин	Лекційні заняття	Практичні заняття	Самостійна робота	Курс, (рік навчання)	Семестр	Обов'язкова / вибіркова
3	90	14	28	48	5	9	Обов'язкова

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№	Назви тем	Кількість годин			
		усього	у тому числі		
			лекц.	прак	сам. роб.
1	Предмет і задачі дерматовенерології. Основні етапи розвитку дерматовенерології.	6	1	2	3
2	Анатомія, гістологія та фізіологія шкіри людини.	6	1	2	3
3	Морфологія дерматозів. Методика обстеження пацієнтів зі шкірною патологією.	6	1	2	3
4	Дерматозоозни. Піодермії.	6	1	2	3
5	Грибкові захворювання шкіри.	6	1	2	3
6	Псоріаз. Червоний плоский лишай	6	1	2	3
7	Дерматити, токсикодермія.	6	1	2	3
8	Дерматози алергічної природи	6	1	2	3
9	Курія дерматологічного хворого	12	1	2	9
10	Вірусні дерматози. Пухирні дерматози	6	1	2	3
11	Характеристика інфекційних хвороб, що передаються переважно статевим шляхом Сифіліс. Етіологія, патогенез. Первинний період	6	1	2	3

12	Вторинний та третинний періоди сифілісу, Вроджений сифіліс	6	1	2	3
13	Серологічна діагностика сифілісу. Лікування сифілісу	6	1	2	3
14	Гонорея. Негонорейні уретрити	6	1	2	3
Усього з дисципліни		90	14	28	48
ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ - ЕКЗАМЕН					

5. ТЕХНІЧНЕ Й ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ / ОБЛАДНАННЯ

Студенти отримують теми та питання курсу, основну і додаткову літературу, рекомендації, завдання та оцінки за їх виконання як традиційним шляхом, так і з використанням університетської платформи он-лайн навчання на базі Moodle. Окрім того, практичні навички у пошуку та аналізу інформації за курсом, з оформлення індивідуальних завдань, тощо, студенти отримують, користуючись університетськими комп'ютерними класами та бібліотекою.

6. ПИТАННЯ ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Розділ 1. Дерматологія

Підрозділ 1. Пропедевтика дерматології.

Тема 1. Введення в дерматологію. Історія розвитку дерматології. Анатомія та гістологія нормальної шкіри та її придатків. Поняття основних систем шкіри (кровоносна система, нервова система, м'язова система, лімфотична система). Біохімія та фізіологія шкіри.

Дерматовенерологія як наукова дисципліна. Стародавня історія дерматовенерології. Історія становлення та розвитку дерматовенерології в Україні, в Одеському регіоні. МКЗ-10. Анатомія та гістологія нормальної шкіри та її придатків. Загальна характеристика шкіри – колір, еластичність, тургор, малюнок, вологість, жирність та інш. Будова епідермісу, дерми, підшкірної жирової клітковини. Кровоносні і лімфатичні судини, нервоворецепторний апарат шкіри. Волосся, волосяний фолікул, потові залози, сальні залози, нігті – будова, функції. Фізіологія та біохімія шкіри. Зв'язок шкіри з іншими органами та системами. Участь шкіри у водному, мінеральному, білковому, вуглеводному, вітамінному, ферментному та жировому обміні. Утворення в шкірі біологічно активних сполук. Основні функції шкіри – захисна, імунна, терморегуляційна, видільна, резорбційна, дихальна. Шкіра – орган чуття.

Тема 2. Методи обстеження дерматологічного пацієнта. Патоморфологічні зміни шкіри. Первинні та вторинні морфологічні елементи шкіри.

Етіологія та патогенез захворювань шкіри. Поняття «висипка» та її роль при постановці відповідного дерматологічного діагнозу. Первинні морфологічні елементи висипу: пляма (macula), пухир (urtica), міхурець (vesicula), пухир/міхур (bulla), гнійничок (pustula), вузлик (papula), горбик (tuberculum), вузол (nodus), пухлина (tumor), киста (cista). Вторинні елементи: вторинна пігментна пляма, лусочка (squama), ерозія

(erosio), виразка (ulcus), кірка (crusta), кірко-луска (crusta-laminosa), тріщина (fissura seu raqades), екскоріація (син. травматична ерозія), рубець (cicatrix), струп («sphacelus»), ліхеніфікація (lichenificatio, син. ліхенізація - lichenisatio), вегетація (vegetatio). Методи досліджень: візуальне спостереження, клінічна оцінка висипань, лабораторні дослідження. Додаткові методи обстеження шкірних хворих: діаскопія або вітропресія, зішкрябування, визначення характеру дермографізму, шкірних проб з алергенами, люмінісентна діагностика, біопсія, діагностичні проби та феномени (проба Бальцера, проба Ядасона, проба за Броком, псоріатична тріада, феномени: Поспелова, «яблучного желе», Кебнера). Стоматологічні прояви шкірних хвороб.

Тема 3. Основні концепції лікування шкірних хвороб. Етіотропна терапія, патогенетична терапія, зовнішнє лікування, фізичні методи лікування.

Дерматози являють собою не тільки місцеві патологічні процеси в шкірі. Вони – результат змін нервової системи, функцій внутрішніх і ендокринних органів, обміну речовин, гомеостазу та ін. Тому лікування уражень шкіри повинне бути комбінованим (загальним і місцевим), комплексним – із застосуванням психотерапії, медикаментозних препаратів, фізіотерапевтичних методів і курортного лікування. При лікуванні шкірних хвороб використовуються таку систему: 1) режим; 2) дієта; 3) загальна терапія; 4) зовнішня (місцева) терапія; додаткові (психотерапевтичні, фізіотерапевтичні, хірургічні) методи; 6) профілактика та курортолікування.

Підрозділ 2. Основні шкірні захворювання.

Тема 4. Паразитарні захворювання шкіри. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості корости. Клінічні форми та перебіг корости. Діагностика та диференційний діагноз корости. Принципи терапії та профілактики корости. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості педикульозу. Клінічна картина педикульозу. Діагностика та диференційний діагноз педикульозу. Принципи терапії та профілактики педикульозу.

Тема 5. Стафілодермії: основні клінічні прояви. Загальне уявлення про піодермії. Епідеміологія. Класифікація. Протиепідемічні заходи. Сучасні методи терапії. Стафілодермія. Етіопатогенез. Клінічна картина. Діагностика. Системна та зовнішня терапія.

Тема 6. Стрептодермії: основні клінічні прояви. Етіопатогенез. Клінічна картина. Діагностика. Загальне та місцеве лікування.

Тема 7. Кератомікози, епідермомікози. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика. Поверхневі мікози. Кератомікоз: різнокольоровий лишай, п'єдра. Лікування кератомікозів. Профілактика кератомікозів. Псевдомікози: еритразма, актиномікоз. Еритразма, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Актиномікоз,

епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Епідермомікози. Лікування епідермомікозів. Профілактика епідермомікозів.

Тема 8. Трихомікози: мікроспорія, трихофітія, парша. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика.

Мікроспорія, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Трихофітія, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Мікоз стоп епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Парша, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика.

Тема 9. Дерматити, токсикодермії, екзема. Клініка, діагностика, лікування. Простий контактний або артифікаційний дерматит: класифікація, клініка та лікування. Алергічні контактні дерматити, токсикодермія. Клінічна

картина та лікування. Дерматологічні тести, що допомагають визначити алергени. Моно- та полісенсibiliзація. Порівняльна характеристика простого та алергічного дерматиту. Екзема (eczema) та її різновиди: істинна або ідіопатична екзема; мікробна екзема: паратравматична, варикозна, мікотична, дисгідротична; себорейна екзема, нумулярна екзема; професійна. Стадії розвитку екзематозного процесу. Диференційний діагноз. Принципи терапії. Прогноз та профілактика рецидивів.

Тема 10. Атопічний дерматит. Клініка та лікування. Сверблячі дерматози. Патогенез. Лікування. Атопічний дерматит. Клініка.

Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Нейродерміт. Клініка, діагностика, сучасне лікування принципи роботи з хворими, які страждають на поширене нейродерміт.

Тема 11. Псоріаз. Червоний плоский лишай. Діагностика, клініка, лікування. Псоріаз. Актуальні питання патогенезу. Псоріаз: клінічні прояви, клінічні форми. Стадії клінічного перебігу, еволюція висипки, диференційний діагноз, алгоритм лікування. Лікарсько-трудова експертиза. Червоний плоский лишай: особливості ураження слизових оболонок та шкіри. Характер свербіж. Принципи лікування та профілактики.

Тема 12. Вірусні дерматози. Клініка, діагностика, лікування. Герпетична

інфекція. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Оперезуючий лишай. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Екзема Капоші. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Контагіозний моллюск. Вузлики дольщиць. Клінічна картина. Лікування. Папіломавірусна інфекція. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування.

Тема 13. Бульозні дерматози. Клініка, діагностика, лікування. Акантолітична пухирчатка. Етіопатогенез, клінічні прояви на шкірі та слизових оболонках та її перебіг. Особливості діагностики при ураженні слизових оболонок. Прогноз. Системна та зовнішня терапія. Пемфігоїди. Класифікація. Клінічна картина. Діагностика Диференційна діагностика. Лікування. Герпетиформний дерматоз Дюрінга. Клінічна картини. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування.

Тема 14. Туберкульоз шкіри. Збудник. Ураження шкіри як один з проявів загальної туберкульозної інфекції. Клінічні форми туберкульозу шкіри. Патогенез. Клінічна характеристика та гістопатологія основних форм шкірного туберкульозу. Діагностика. Принципи лікування. Профілактика.

Тема 15. Лепра. Поширення. Епідеміологія. Етіологія. Патогенез. Класифікація. Клінічні різновиди. Клінічна картина. Лабораторна діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Профілактика. Організація боротьби з лепрою.

Розділ 2 Венерологія

Підрозділ 1. Класичні венеричні захворювання, що передаються статевим шляхом.

Тема 1. Введення в венерологію. Історія розвитку венерології. Міжнародна класифікація захворювань, що передаються статевим шляхом. Принципи огляду венерологічного хворого.

Венерологія – наукова дисципліна, яка охоплює не тільки питання клінічного характеру, але і ряд проблем епідеміології, соціології, економіки, демографії, етики, правові аспекти. Стародавня історія венерології. Венерологія раннього та розвиненого середньовіччя. Венерологія нового світу. Історія становлення та розвитку венерології в Україні, в Одеському регіоні. МКЗ-10. Методика тілесного огляду венеричного хворого. Огляд статевих органів у жінок. Огляд статевих органів у чоловіків.

Тема 2. Репродуктивна система організму людини. Основні поняття про будову статевої системи у жінок, чоловіків. Приділено увагу анатомії і фізіології статевої системи у жінок та чоловіків, статевому вихованню. Видам та методам контрацепції.

Тема 3. Сифіліс. Етіологія. Патогенез. Епідеміологія і загальна патологія. Імунітет. Шляхи передачі. Збудник сифілісу та його характеристика. Епідеміологічний аналіз захворюваності та чинників ризику. Реінфекція та суперінфекція при сифілісі. Класифікація сифілісу. Статеві та інші шляхи передачі.

Тема 4. Первинний та вторинний періоди сифілісу. Інкубаційний період. Клінічні ознаки класичного (ерозивного чи виразкового) твердого шанкру. Атипові форми шанкрів: шанкр-панарицій, шанкр-амигдаліт, індуративний набряк. Діагностичний алгоритм первинного періоду сифілісу. Особиста профілактика. Загальна характеристика вторинного періоду сифілісу. Особливості вторинного періоду сифілісу. Вияви

вторинного сифілісу на шкірі: розеоли, папули, пустули. Сифілітична алопеція. Пігментні сифіліди. Ураження внутрішніх органів та слизових оболонок. Диференційна діагностика первинного та вторинного періодів сифілісу.

Тема 5. Третинний період сифілісу. Вісцеральний сифіліс. Сифіліс нервової системи. Загальна характеристика третинного періоду сифілісу. Вияви третинного сифілісу на шкірі. Ураження слизових оболонок. Диференційна діагностика третинного періоду сифілісу. Ураження внутрішніх органів при вісцеральному сифілісі. Патогенез нейросифілісу. Класифікація нейросифілісу. Клінічна характеристика та діагностичні алгоритми раннього та пізнього нейросифілісу. Додаткові методи обстеження при нейросифілісі.

Тема 6. Вроджений сифіліс. Класифікація. Лабораторна діагностика сифілісу. Принципи лікування і профілактики сифілісу. Трансплацентарний шлях передачі. Залежність завершення вагітності від давності сифілітичної інфекції у матері. Особливості вродженого сифілісу. Клінічні вияви сифілітичної інфекції у немовлят і дітей грудного віку. Вияви патології в дитячому віці. Тріада Гетчинсона та ймовірні ознаки пізнього вродженого сифілісу, дистрофічні стигми. Діагностичні критерії встановлення діагнозу. Методи лабораторної діагностики сифілісу: мікроскопічний і серологічні (методи експрес-діагностики, стандартні та високо специфічні реакції на сифіліс). Правила забору матеріалу для лабораторного виявлення блідої трепонеми. Правила забору крові та спинномозкової рідини для серологічного підтвердження діагнозу сифілісу. Основні принципи лікування хворих на сифіліс. Показання та протипоказання щодо призначення проти сифілітичних препаратів. Антибіотики групи резерву. Неспецифічна терапія при лікуванні сифілісу. Диспансерне спостереження за хворими на сифіліс. Критерії вилікуваності хворих на сифіліс. Комплекс профілактичних заходів при сифілісі.

Тема 7. Гонорея. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості гонореї. Клінічні форми та перебіг гонореї. Критерії діагностики гонореї та її ускладнення. Принципи лікувально-профілактичних заходів та диспансеризації хворих на гонорею.

Тема 8. Шанкроїд (м'який шанкр). Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості шанкроїда. Шляхи передачі. Особливості клінічної картини. Діагностика та диференційний діагноз. Методи лікування.

Тема 9. Лімфогранульома венерична. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Донованоз (пахова гранульома). Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості лімфогранульоми венеричної. Епідеміологія. Шляхи та імовірні умови інфікування. Характерні клінічні особливості венеричної лімфогранульоми. Принципи терапії та профілактики. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості пахової гранульоми. Шляхи передачі пахової гранульоми. Особливості клінічної картини. Клініко-лабораторна діагностика донованозу. Диференційна діагностика. Критерії та методи лікування.

Підрозділ 2. Інші інфекції, що передаються статевим шляхом.

Тема 10. Короста. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Педикульоз. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості корости. Клінічні форми та перебіг корости. Діагностика та диференційний діагноз корости. Принципи терапії та профілактики корости. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості педикульозу. Клінічна картина педикульозу. Діагностика та диференційний діагноз педикульозу. Принципи терапії та профілактики педикульозу.

Тема 11. Трихомоніаз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Хламідіоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості трихомоніазу. Клінічні форми та перебіг трихомоніазу. Критерії діагностики трихомоніазу. Принципи лікувально-профілактичних заходів та диспансеризації хворих на трихомоніаз. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості хламідіозу. Клінічні форми та перебіг хламідіозу. Критерії діагностики хламідіозу. Принципи лікувально-профілактичних заходів та диспансеризації хворих на хламідіоз.

Тема 12. Мікоплазмоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Уреаплазмоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Лямбліоз. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Амебіаз. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості мікоплазмозу. Клінічні форми та перебіг мікоплазмозу. Критерії діагностики мікоплазмозу. Принципи лікування та профілактика мікоплазмозу. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості уреapлазмозу. Клінічні форми та перебіг уреapлазмозу. Критерії діагностики уреapлазмозу. Принципи лікування та профілактика уреapлазмозу. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості лямбліозу. Клінічна картина лямбліозу. Діагностика лямбліозу. Лікування та профілактика лямбліозу. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості амебіазу. Клінічна картина амебіазу. Діагностика амебіазу. Лікування та профілактика амебіазу.

Тема 13. Гарднерельоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Кандидоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості гарднерельозу. Клінічна картина та перебіг гарднерельозу. Критерії діагностики гарднерельозу. Принципи лікування гарднерельозу. Етіопатогенетичні особливості кандидозу уrogenітального. Клінічна картина та перебіг кандидозу уrogenітального. Критерії діагностики кандидозу уrogenітального. Принципи лікування кандидозу уrogenітального.

Тема 14. Генітальний герпес. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Контагіозний молюск. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Генітальні бородавки. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Етіопатогенетичні особливості генітального герпесу. Клінічна картина та перебіг генітального герпесу. Діагностика генітального герпесу. Принципи лікування генітального герпесу. Етіопатогенетичні особливості контагіозного молюска. Клінічна картина контагіозного молюска. Діагностика контагіозного молюска. Принципи лікування контагіозного молюска. Етіопатогенетичні особливості

генітальних бородавок. Клінічна картина генітальних бородавок. Діагностика генітальних бородавок. Принципи лікування генітальних бородавок.

Тема 15. ВІЛ-інфекція. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Ураження шкіри та слизових оболонок при СНІДі. Історія виникнення та поширення цієї інфекційної патології. Вірус імунодефіциту людини та його особливості. Епідеміологічні особливості.

Епідеміологічна ситуація в Україні. Соціальні, етичні, юридичні та економічні аспекти пандемії ВІЛ-СНІДу в світі й в Україні. Клінічна класифікація виявів ВІЛ-СНІДу. Загальний клінічний перебіг ВІЛ-інфекції та СНІДу. Методи лабораторної діагностики. Принципи лікування. Протиепідемічні заходи. Індивідуальна профілактика. Громадська профілактика.

7. САМОСТІЙНА РОБОТА

До самостійної роботи студентів щодо вивчення дисципліни «Пропедевтика внутрішньої медицини» включаються:

1. Знайомство з науковою та навчальною літературою відповідно зазначених у програмі тем.
2. Опрацювання лекційного матеріалу.
3. Підготовка до практичних занять.
4. Консультації з викладачем протягом семестру.
5. Самостійне опрацювання окремих питань навчальної дисципліни.
6. Підготовка та виконання індивідуальних завдань у вигляді есе, рефератів тощо.
7. Підготовка до підсумкового контролю.
8. Тематика та питання до самостійної підготовки та індивідуальних завдань збігаються з такими до практичних занять.

8. ВИДИ ТА МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Робоча програма навчальної дисципліни передбачає наступні види та методи контролю:

Види контролю	Складові оцінювання
поточний контроль , який здійснюється у ході: проведення практичних занять, виконання індивідуального завдання; проведення консультацій та відпрацювань.	50%
підсумковий контроль , який здійснюється у ході проведення іспиту.	50%

Методи діагностики знань (контролю)	фронтальне опитування; наукова доповідь, реферати, усне повідомлення, індивідуальне опитування; робота у групах; ділова гра, розв'язання ситуаційних завдань, кейсів, практичних завдань, іспит
--	---

Питання до іспиту

1. Анатомія та фізіологія шкіри. Методика обстеження дерматологічних хворих. Морфологія дерматозів - основа діагностики хвороб

- шкіри.
2. Стафілококові піодермії. Патогенез, клініка, лікування та профілактика.
 3. Стрептококове імпетиго та його клінічні різновиди. Клініка, лікування та профілактика.
 4. Короста. Педикульоз. Епідеміологія, етіологія, патогенез, клініка, ускладнення та лікування.
 5. Трихофітія. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, перебіг, лікування та профілактика.
 6. Мікроспорія. Клініка, діагностика, лікування. Епідермофітія. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування.
 7. Епідермофітія. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування, профілактика. Комплекс профілактичних заходів по боротьбі з мікозом стоп - для студентів IV медичного факультету.
 8. Кератомікози: висівковидний лишай. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування й профілактика.
 9. Вірусні хвороби шкіри. Етіологія, патогенез, клініка, лікування та профілактика.
 10. Простий герпес шкіри. Етіологія, патогенез, клініка, лікування та профілактика.
 11. Оперізуючий лишай. Етіологія, патогенез, клініка, лікування та профілактика.
 12. Псоріаз. Етіологія, патогенез, класифікація, клініка, лікування
 13. Червоний плоский лишай. Етіологія, патогенез, класифікація, клініка, лікування.
 14. Дерматити. Токсикодермії. Етіологія, патогенез, клініка, лікування та профілактика.
 15. Дерматити від дії на шкіру іонізуючого випромінювання. Клініка, діагностика, лікування.
 16. Екзема. Етіологія, патогенез, клініка, лікування та профілактика.
 17. Справжня пухирчатка. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування.
 18. Герпетіформний дерматит Дюринга. Етіологія, патогенез, клініка, лікування.
 19. Етіологія та патогенез сифілісу. Сифіліс первинний, патогенез, клініка, лікування.
 20. Сифіліс вторинний свіжий. Патогенез, клініка, лікування.
 21. Сифіліс вторинний рецидивний. Патогенез, клініка, лікування.
 22. Сифіліс третинний горбиковий. Патогенез, клініка, лікування, діагностика.
 23. Сифіліс третинний гумозний. Патогенез, клініка, діагностика та лікування. Ураження нервової системи і вісцеральних органів.
 24. Вроджений сифіліс. Етіологія, патогенез, клініка, лікування. Профілактика вродженого сифілісу. Сифіліс плода. Сифіліс дітей грудного віку. Сифіліс дітей раннього дитячого віку. Пізній природжений сифіліс.
 25. Серологічна діагностика сифілісу. Частота позитивних серологічних реакцій в крові у різних періодах сифілісу.
 26. Етіологія та патогенез гонореї чоловіків.
 27. Методи лабораторної діагностики гонореї.
 28. Гострий передній гонорейний уретрит. Патогенез, клініка, перебіг, діагностика, ускладнення, лікування.
 29. Підгострий та торпідний перебіг гонорейного уретриту. Патогенез, клініка, діагностика, ускладнення, лікування.
 30. Гострий тотальний гонорейний уретрит. Клініка, ускладнення, лікування.
 31. Хронічний гонорейний уретрит. Ускладнення гонореї.
 32. Ускладнення гонореї. Баланопостит, фімоз, парафімоз, каверніт, епідидиміт, орхіт, простатит, везикуліт, ендocerвіцит, вульвіт, кольпіт, бартолініт, сальпінгіт.
 33. Гострий та хронічний гонорейний простатит. Патогенез, клінічні різновиди, діагностика, лікування.
 34. Гонорейний епідидиміт. Патогенез, клініка, лікування.
 35. Лікування хронічної гонореї. Методи загальної та місцевої терапії.

36. Негонококові уретрити. Класифікація.
 37. Хламідійний уретрит. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, ускладнення, лікування.
 38. Трихомонадний уретрит. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, ускладнення, лікування.
 39. Мікоплазменний уретрит. Етіологія, патогенез, клініка, ускладнення, діагностика, лікування.
 40. Уреаплазменний уретрит. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, ускладнення, лікування.

9. ОЦІНЮВАННЯ ПОТОЧНОЇ, САМОСТІЙНОЇ ТА ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ПІДСУМКОВИМ КОНТРОЛЕМ У ФОРМІ ЕКЗАМЕНУ/ ЗАЛІКУ

Денна форма навчання			
<i>Поточний контроль</i>			
Види роботи	Планові терміни виконання	Форми контролю та звітності	Максимальний відсоток оцінювання
Систематичність і активність роботи на семінарських (практичних) заняттях			
1.1. Підготовка до практичних занять	Відповідно до робочої програми та розкладу занять	Перевірка обсягу та якості засвоєного матеріалу під час практичних занять	25
Виконання завдань для самостійного опрацювання			
1.2. Підготовка програмного матеріалу (тем, питань), що виносяться на самостійне вивчення	Відповідно до робочої програми та розкладу занять	Розгляд відповідного матеріалу під час аудиторних занять або ІКР ¹ , перевірка конспектів навчальних текстів тощо	10
Виконання індивідуальних завдань (науково-дослідна робота студента)			
1.3. Підготовка реферату (есе) за заданою тематикою	Відповідно до розкладу занять і графіку ІКР	Обговорення (захист) матеріалів реферату (есе)	10
1.4. Інші види індивідуальних завдань, в т.ч. підготовка наукових публікацій, участь у роботі круглих столів, конференцій тощо.	Відповідно до розкладу занять і графіку ІКР	Обговорення результатів проведеної роботи під час аудиторних занять або ІКР, наукових конференцій та круглих столів.	5
Разом балів за поточний контроль			50
Підсумковий контроль екзамен / залік			50
Всього балів			100

10. КРИТЕРІЇ ПІДСУМКОВОЇ ОЦІНКИ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

¹ Індивідуально-консультативна робота викладача зі студентами

(для іспиту / заліку)

Рівень знань оцінюється:

- «відмінно» / «зараховано» А - від 90 до 100 балів. Студент виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно знаходити та опрацьовувати необхідну інформацію, демонструє знання матеріалу, проводить узагальнення і висновки. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, під час яких давав вичерпні, обґрунтовані, теоретично і практично правильні відповіді, має конспект з виконаними завданнями до самостійної роботи, презентував реферат (есе) за заданою тематикою, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі;

- «добре» / «зараховано» В - від 82 до 89 балів. Студент володіє знаннями матеріалу, але допускає незначні помилки у формуванні термінів, категорій, проте за допомогою викладача швидко орієнтується і знаходить правильні відповіді. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, має конспект з виконаними завданнями до самостійної роботи, презентував реферат (есе) за заданою тематикою, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі;

- «добре» / «зараховано» С - від 74 до 81 балів. Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, але дає недостатньо обґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки. При цьому враховується наявність конспекту з виконаними завданнями до самостійної роботи, реферату та активність у науково-дослідній роботі;

- «задовільно» / «зараховано» D - від 64 до 73 балів. Студент був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на середньому рівні, допускає помилки, серед яких є значна кількість суттєвих. При цьому враховується наявність конспекту з виконаними завданнями до самостійної роботи, рефератів (есе);

- «задовільно» / «зараховано» Е - від 60 до 63 балів. Студент був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні, на всі запитання дає необґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки, має неповний конспект з завданнями до самостійної роботи.

- «незадовільно з можливістю повторного складання» / «не зараховано» Fx – від 35 до 59 балів. Студент володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.

- «незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни» / «не зараховано» F – від 0 до 34 балів. Студент не володіє навчальним матеріалом.

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами

100-бальною шкалою	Шкала за ECTS	За національною шкалою	
		екзамен	залік
90-100 (10-12)	A	Відмінно	зараховано
82-89 (8-9)	B	Добре	
74-81(6-7)	C		
64-73 (5)	D	Задовільно	не зараховано
60-63 (4)	E		
35-59 (3)	Fx	незадовільно	
1-34 (2)	F		

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Дерматологія і венерологія: Підручник для студ. мед. закладів фахової передвищої та вищої освіти. 2-ге вид., стер. Затверджено МОЗ / В.І. Степаненко, А.І. Чоботарь, С.О. Бондарь та ін. К., 2020.
2. Дерматологія. Венерологія: підруч. для студ. вищ. мед. навч. закл. III- IV рівнів акредитації / В.І. Степаненко, М.М. Шупенько, П.М. Недобой, С.Г. Свирид, В.Г. Коляденко [та ін.]; за ред. В.І. Степаненка; Нац. мед. ун-т ім. О.О. Богомольця. К.: КІМ, 2012.
3. Дерматологія та венерологія: навчальний посібник для підготовки студентів закладів вищої медичної освіти зі спеціальності «Медицина» з тем, які винесено для самостійної роботи / О.І. Денисенко, М.П. Перепічка, М.Ю. Гаєвська [та ін.]. Чернівці, 2019.
4. Практикум з дерматології і венерології / В. І. Степаненко, А. І. Чоботарь, С. О. Бондарь. Київ: Медицина, 2018.
5. Дерматологія, венерологія / За загальною редакцією О.О. Сизон. – Посібник для студентів, магістрів вищих навчальних закладів. – Львів: ТзОВ «ДрукЗахід», 2017.
6. Дерматологія, венерологія в питаннях та відповідях / За загальною редакцією О.О. Сизон. – Посібник для студентів, магістрів вищих навчальних закладів. – Львів: ТзОВ «ДрукЗахід», 2017.

Допоміжна

1. Dermatology, Venereology. Textbook / [Stepanenko V.I, Shupenko M.M., Mikheiev O.G. et al.]; under edit. of V.I.Stepenenko. Kyiv.: KIM, 2013.
2. Шкірні та венеричні хвороби: підруч. для студ. вищ. мед. навч. закл. III-IV рівнів акредитації / Дудченко М.О., Коляденко В.Г., Баріляк І.Р., Скибан Г.В., Вітенко І.С. та ін.; за ред. М.О. Дудченка. Вид. 2-е стер. Вінниця : Нова кн., 2008.

Інформаційні ресурси

1. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського : веб-сайт. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>.
2. Он-лайн бібліотека. URL: <http://www.lib.com.ua>.